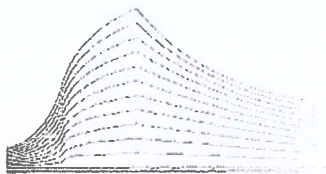

1546E
Guttr 23/03

Repertoriumnummer 2020/ 3045
Datum van uitspraak 16-03-2020
Rolnummer 18/1774/A Familiédossier nummer: 330100-18-00752
Pro Deo: Datum toekenning: Nummer Fiche: Duur pro deo:

Vrijstelling uitgifterecht:
NEEN

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

VON-EVT

Veroordeling bijdrage 20 euro
geïnd

Aangeboden op
Niet te registreren

**NEDERLANDSTALIGE
RECHTBANK VAN EERSTE
AANLEG BRUSSEL**

**32^e KAMER
FAMILIERECHTBANK**

Vonnis

- op tegenspraak

In de zaak van:

Mevrouw [REDACTED] geboren te Benin City (Nigeria) op [REDACTED] wonende te [REDACTED] in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kind, [REDACTED] geboren te Brussel op [REDACTED]

Eiseres,

Ter zitting bijgestaan door mr. Malu Mutombo loco mr. Marc Sampermans, advocaat te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 46.

Tegen:

De heer [REDACTED] geboren te Antwerpen op [REDACTED] wonende te [REDACTED]

Verweerder,

In persoon aanwezig

Spreekt de rechtbank het volgende vonnis uit:

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- de tussenvonnissen van deze rechtbank van 18.06.2018 en 08.10.2018 en de daarin vermelde procedurestukken;
- de overtuigingsstukken die eiseres heeft neergelegd;
- het deskundig verslag van prof. dr. Demanet van 21.12.2018;
- de beschikking op grond van art. 747, §2 Ger.W. van 18.03.2019;
- het schriftelijke advies van mevrouw Sofie Bollaert, substituut-procureur des Konings bij het parket Brussel, van 21.10.2019;
- de conclusie van eiseres, neergelegd op de griffie op 20.01.2020.

Op de zitting van 03.06.2019 hoorde de rechtbank mevrouw [REDACTED] en haar advocaat, alsook de heer [REDACTED]. De zaak werd uitgesteld naar de zitting van 21.10.2019, om eiseres toe te laten bijgestaan te worden door haar advocaat en met het oog op een politieel onderzoek bij mevrouw. Op de zitting van 21.10.2019 legde het openbaar ministerie de resultaten van het onderzoek neer, alsook een schriftelijk advies en de zaak werd opnieuw uitgesteld naar de zitting van 20.01.2020, om de heer [REDACTED] toe

te laten aanwezig te zijn en kennis te nemen van het advies van het openbaar ministerie. De advocaat van eiseres legde op 20.01.2020 een conclusie neer, waarvan de heer [REDACTED] verklaarde deze voorafgaandelijk niet te hebben ontvangen. De zaak werd bijgevolg in voortzetting gesteld op de zitting van 02.03.2020, om eiseres toe te laten daarvoor het nodige te doen.

Op de zitting van 02.03.2020 hoorde de rechtbank eiseres en mr. Mutombo, alsook de heer [REDACTED] en mevrouw Sofie Bollaert, substituut-procureur des Konings te Brussel. Partijen kregen de gelegenheid om te antwoorden op haar advies. De rechtbank nam de zaak vervolgens in beraad.

2. Felten en vordering

De rechtbank verwijst naar de uiteenzetting van de feiten in het tussenvonnissen van 08.10.2018.

Mevrouw [REDACTED] vordert te zeggen voor recht dat de heer [REDACTED] de vader is van het kind [REDACTED] geboren te Brussel op [REDACTED].

Zij beweert op het moment van de conceptie een exclusieve relatie te hebben gehad met de heer [REDACTED].

Op de zitting van 04.06.2018 ontkende de heer [REDACTED] niet dat hij seksuele contacten had met mevrouw [REDACTED]. Hij verduidelijkte dat hij haar in de periode mei – juni 2017 enkel in het weekend ontmoette en dit telkens op hotel.

Bij tussenvonnissen van 08.10.2018 verklaarde de rechtbank de vordering van eiseres ontvankelijk en stelde zij, alvorens uitspraak te doen over de grond van de zaak, een gerechtsdeskundige aan om advies te verlenen over de vraag of de heer [REDACTED] de biologische vader is van het kind [REDACTED].

Partijen verleenden hun medewerking aan het DNA-onderzoek. De gerechtsdeskundige, prof. dr. Demanet, verleende aan de rechtbank het wetenschappelijk advies dat de heer [REDACTED] wel degelijk de biologische vader is van het kind [REDACTED].

3. Grond van de zaak

Volgens art. 322 van het Burgerlijk Wetboek (BW) kan de familierechtbank bij vonnis het vaderschap vaststellen wanneer dat – zoals hier – niet vaststaat krachtens de artikelen 315 of 317 BW (vermoeden van vaderschap van de echtgenoot van de moeder), noch op grond van een erkenning en wanneer het meemoederschap bedoeld in hoofdstuk 2/1 evenmin vaststaat. Het vaderschap kan slechts worden vastgesteld onder de bij art. 332quinquies BW bepaalde voorwaarden.

Het is niet betwist dat de heer [REDACTED] de biologische vader is van het kind [REDACTED]

Sinds 01.04.2018 bepaalt art. 332*quinquies*, §2 BW dat (ook) het openbaar ministerie zich tegen de vaststelling van het vaderschap kan verzetten. De familierechtbank wijst de vordering in dat geval slechts af indien de vaststelling van de afstamming strijdig is met de belangen van het kind (in plaats van *kennelijk* strijdig, zoals de wet toen nog bepaalde, gelet op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof – zie GwH 3 mei 2012, nr. 61/2012, BS 1 augustus 2012 en GwH 3 maart 2013, nr. 30/2013, BS 5 juni 2013).

Het openbaar ministerie verzet zich in deze zaak tegen de vaststelling van het vaderschap van de heer [REDACTED] over het kind [REDACTED] en haalt daarvoor de volgende argumenten aan:

- Eiseres verblijft sinds 1995 in België. Ze is gekend onder verschillende aliansen en verblijft tot op heden illegaal in het Rijk. Alle door haar ingestelde asiel- en regularisatieprocedures werden negatief afgesloten. Zij negeerde ook een bevel om het grondgebied te verlaten.
- Partijen leerden elkaar op niet nader genoemde wijze kennen en ontmoette elkaar enkele keren tijdens het weekend op een hotel in de periode mei – juni 2017, met het oog op seksuele betrekkingen. Van zodra eiseres zwanger was, werd de relatie stopgezet.
- Partijen hebben nooit een affectieve relatie met elkaar gehad, noch voor de geboorte van [REDACTED] noch daarna; zij leiden elk hun eigen leven, mevrouw [REDACTED] in Brussel en de heer [REDACTED] in Antwerpen.
- De heer [REDACTED] was niet betrokken bij de zwangerschap, geboorte of verdere opvoeding van [REDACTED]
- Mevrouw [REDACTED] verblijft samen met [REDACTED] bij een bevriend koppel met drie kinderen in Brussel, en dit ook al op het moment van de verwekking van [REDACTED], maar dit valt moeilijk te verifiëren omwille van haar precair verblijf en het gebrek aan een officieel adres.
- De heer [REDACTED] is Belg en mevrouw [REDACTED] heeft in geval van vaststelling van zijn vaderschap, als moeder van een Belgische kind, (eindelijk) zicht op een vast verblijfsrecht in België.

Volgens het openbaar ministerie blijkt uit een geheel van omstandigheden dat de vordering van mevrouw [REDACTED] kennelijk enkel gericht is op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

Eiseres betwist dit en voert aan dat de vaststelling van het vaderschap van de heer [REDACTED] wel degelijk in het belang van het kind [REDACTED] is. Zij voert aan dat zij een exclusieve relatie had met de heer [REDACTED] in de periode mei – juni 2017 en op zoek was naar een betrouwbare levenspartner, niet naar een los seksueel contact met een Belgische man in de hoop zwanger te geraken en de relatie vervolgens te verbreken.

De heer [REDACTED], inmiddels 47 jaar oud, verduidelijkte op de diverse zittingen van de rechtbank dat hij nooit een kinderwens heeft gehad en niet de intentie had om een

affectieve relatie met eiseres op te bouwen, laat staan een kind bij haar te verwekken en vervolgens een vaderrol op te nemen. Hij heeft sinds de zwangerschap geen contact meer gehad met mevrouw ██████, heeft nooit contact gehad met het kind ██████ en is niet van plan om daaraan iets te veranderen. Hij wil het liefste de zaak kunnen afsluiten en verdergaan met zijn leven.

Zoals blijkt uit het wetsvoorstel dat aanleiding gaf tot de wijziging van art. 332*quinquies*, §2 BW en tot het toevoegen van het openbaar ministerie als titularis van het recht om zich tegen de vaststelling van het vaderschap te verzetten, werd in de praktijk vastgesteld dat "het zelfs (...) zover (gaat) dat er effectief kinderen verwekt worden enkel met het oog op het verblijfsrechtelijk voordeel".

De wetgever achtte het bijgevolg niet alleen nodig om een regeling uit te werken rond frauduleuze erkenningen van kinderen, maar ook het openbaar ministerie de kans te geven zich te verzetten tegen de vaststelling van de afstammingsband indien het van mening is dat de openbare orde in het gedrang is, bijvoorbeeld indien het enige doel van de vaststelling van de afstamming kennelijk enkel het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel is. Op die manier kan voor de rechter de toets aan het belang van het kind worden geopend en zal de rechter dus rekening moeten houden met het belang van het kind, ook in het geval dat er een biologische band is met het kind.

De rechtbank volgt het standpunt van het openbaar ministerie dat uit het geheel van omstandigheden blijkt dat eiseres wel degelijk de intentie had om bij haar een kind te laten verwekken met het oog op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel en dat alles erop wijst dat zij doelbewust kortstondige betrekkingen had met de heer ██████, zonder anticonceptie, om via een Belgisch kind aan een verblijfsrecht te geraken.

Haar relaas dat zij in de heer ██████ een daadwerkelijke levensgezel dacht te hebben gevonden om een duurzame relatie mee op te bouwen, is volstrekt ongeloofwaardig en wordt door niets onderbouwd. Eiseres legt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat zij effectief op zoek was naar een duurzame, affectieve relatie met een man met diezelfde behoefte. Het blijft volstrekt onduidelijk hoe partijen elkaar hebben leren kennen en welke conversaties zij hebben gevoerd voorafgaand aan hun eerste ontmoeting, die *nota bene* in een hotel plaatsvond. Ook de daaropvolgende – en enige – ontmoetingen vonden plaats in een hotel. Dit spreekt alleen maar het relaas van eiseres tegen en bevestigt dat er inderdaad slechts losse seksuele contacten werden beoogd, zoals de heer ██████ ook liet uitschijnen, dit kennelijk met de enige bedoeling zich via een Belgisch kind een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen.

Op de zitting van 02.03.2020 verklaarde de raadsman van eiseres dat deze opnieuw zwanger zou zijn en dit andermaal van een Belgische man, met wie zij een duurzame relatie zou hebben en die bereid zou zijn dit tweede kind te erkennen. Eiseres verschafte evenwel geen nadere toelichting of gegevens over deze Belgische man, behalve dan dat zij, ondanks de beweerde duurzame relatie, niet samenwoont met deze man. Eén en ander bevestigt volgens de rechtbank alleen maar dat eiseres inderdaad de bedoeling heeft zich via een Belgisch kind een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen.

Het spreekt voor zich dat de vaststelling van een afstammingsband in de omstandigheden die hier aan de orde zijn, niet in het belang van het kind [REDACTED] is.

De rechtbank wijst de vordering van eiseres bijgevolg af.

4. Procedurekosten

De rechtbank verwijst eiseres, die in het ongelijk wordt gesteld, in de kosten van het geding.

5. Beslissing van de rechtbank

De rechtbank doet uitspraak in eerste aanleg en op tegenspraak,

Stelt vast dat de toepasselijke bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden in acht genomen,

Werkt het tussenvonnis van 08.10.2018 verder uit,

Nam kennis van het schriftelijk en mondeling advies van mevrouw Sofie Bollaert, substituut-procureur des Konings bij het parket Brussel, waarop partijen konden antwoorden,

Verklaart de vordering van mevrouw [REDACTED] ongegrond.

Verwijst mevrouw [REDACTED] in de kosten van het geding, niet begroot bij gebrek aan omstandige kostenstaat.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de 32ste kamer van de familierechtbank, van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel,
op **16-03-2020**

waar aanwezig waren en zitting namen:
MEVROUW K. VERELST: familierechter,
MEVROUW A. DE COOMAN: griffier.

DE COOMAN

VERELST